

**Міністерство освіти і науки України
Полтавський державний аграрний університет
Департамент агропромислового розвитку
Полтавської обласної державної адміністрації
ННЦ Інститут аграрної економіки НАН України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Сумський національний аграрний університет
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Одеський державний аграрний університет
Луганський національний аграрний університет
Львівський національний аграрний університет
Білоруський державний аграрний технічний університет
Міжнародний інститут трудових і соціальних відносин (Білорусія)
Євразійський національний університет ім. Л. М. Гумільова (Казахстан)**

Матеріали

VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю «Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки»

**17 листопада 2021 року
м. Полтава**

УДК 330.15:334.723
ББК 65.291.5

Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю, 17 листопада 2021 р. Полтава : ПДАА, 2021. 524 с.

У матеріалах конференції розглядаються аспекти методології і практики управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки.

Збірник розрахований на науково-педагогічних працівників, аспірантів, здобувачів вищої освіти, фахівців-практиків.

Матеріали друкуються мовою оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.

believe that organizational and economic socialization is not only in assessing economic performance, but also in the spread of enterprises of various organizational and legal forms of management.

Entrepreneurship is primarily an economic interaction, but as a result of the distribution of the created product, exchange of goods and the effect of consumption, it (interaction) becomes social. Through the obtained entrepreneurial result, the quality embodied in meeting the needs of society, entrepreneurship is socialized. The formal goal of entrepreneurship as an activity and enterprise as an organization is to implement market agreements, fulfill contracts to achieve the end result - to meet economic and social needs with a certain efficiency, which will mean the level of competitiveness.

Results and discussion. As a result, the development of entrepreneurship corresponds to the ambiguity of functions and theoretical and methodological characteristics, among which the main ones are social and economic. That is, entrepreneurship is characterized as both an economic and social phenomenon, and its role is reduced to economic and social functions. The economic and social factors of entrepreneurship are interrelated, because in practice this phenomenon has already penetrated without exaggeration, into all spheres of human life and activity - economic and social.

References:

1. Економічний енциклопедичний словник: у 2-х т. Т. 2 / за ред. С. В. Мочерного. Львів : Світ, 2006. 568 с.
2. Соціологічна енциклопедія / уклад. В. Г. Городяненко. Київ : Академвидав, 2008. 456 с.
3. Офіційний сайт McKinsey & Company. URL: <https://www.mckinsey.com/Detailing-the-new-landscape-for-global-business-services.pdf> (дата звернення 15.10.2021).
4. Lytvynenko A. O., Lytvynenko O. D. Formation of international competitiveness of the region on the basis of the innovation and investment model of development in China. *Інтернаука: фаховий міжнародний науковий журнал. Серія: «Економічні науки»*. Київ : Вид. дім «Інтернаука», 2021. № 12 (01/45) / 2021. С. 42-48.

*О.В. Лопушинська, PhD,
К.Б. Швець, здобувач вищої освіти
Полтавський державний аграрний університет,
О.А. Бабенко, вчитель англійської мови
Полтавська ЗОШ I-III ступенів № 9 Полтавської міської ради*

РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ЗАГАЛЬНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ЗМІН

Система адміністративного управління – здійснення процесу адміністрування всього комплексу робіт, який направлений на формування і здійснення управлінської дії, що забезпечує необхідний рівень ефективності діяльності підприємства. Система адміністративного менеджменту дозволяє вирішити два основні завдання управління, спрямовані на зростання продуктивності: ефективна організація праці; мотивація кожного працівника до продуктивної і якісної праці. Виходячи з цих основних завдань, цілісна система адміністративного менеджменту складається з двох підсистем: організаційної системи та системи адміністративного

управління персоналом.

Організаційна система управління відповідає на питання: хто, що, як і коли повинен робити в організації для ефективного виконання її цілей і завдань. Дана система включає в себе ретельно опрацьовану структуру управління, положення про підрозділи та посадові інструкції, налагоджений документообіг, систему бюджетування і планування. Функціонування системи адміністративного управління відбувається шляхом здійснення процесу адміністрування всього комплексу робіт, який направлений на формування і здійснення управлінської дії, що забезпечує необхідний рівень ефективності діяльності підприємства.

До суб'єкта управління відносяться безпосередньо всі органи і учасники процесу управління, які вирішують весь комплекс завдань від розробки стратегії до виконання процедур. Процес адміністрування є частиною загального процесу управління виконуваними роботами, управлінськими процесами і роботою самих виконавців. Адміністрування в даному випадку можна розглядати як завершальну фазу всього комплексу управлінського впливу на персонал. Саме від того, на скільки якісно і точно здійснюватиметься даний блок управлінських робіт, багато в чому залежать кінцеві результати роботи персоналу підприємства.

В якості суб'єктів адміністративного управління виступають безпосередні лінійні керівники, як окремих груп виконавців, так і виробничих підрозділів в цілому. Більшість науковців сходяться на тому, що адміністратор виконує функції планування, організування, а менеджер – мотивування та контролювання, а також регулювання. Інші переконують, що у діяльності адміністратора домінують функції організування та мотивування, а інші три у діяльності менеджера (планування, контролювання та регулювання). Відповідно, адміністратор повинен володіти вміннями та знаннями адміністратора, рідше ніж технічними, натомість, менеджер (особливо нижчих рівнів управління) повинен володіти навичками комунікації та технічними знаннями.

Сучасне ділове адміністрування – це програма підготовки вищого керівного складу комерційної організації, наука і мистецтво управління бізнесом в умовах динамічного бізнес-середовища та інтенсивної конкуренції. Вона передбачає глибоке розуміння законів і практики сучасного бізнесу, маркетингу, тенденцій розвитку міжнародного ринку. Згідно з міжнародними стандартами, сучасне ділове адміністрування включає чотири блоки, а саме: 1) побудову управлінської платформи; 2) формування важелів управлінської ефективності; 3) блок «інтеграція управлінських компетенцій»; 4) напрям «розвиток бізнесу в глобальному середовищі».

Таким чином, адміністрування можна розуміти як сукупність робіт і процесів, направлених на забезпечення виконання планів і програм, а також інших ухвалених управлінських рішень. На відміну сучасного ділового адміністрування, сучасне публічне адміністрування – це програма підготовки управлінців для вирішення проблем підприємства з врахуванням соціально-економічного і суспільно-політичного зовнішнього середовища. За своїм змістом сучасне публічне адміністрування досить суттєво відрізняється від сучасного ділового адміністрування: воно дає компетенції, навички і знання, необхідні для публічного управління компаніями або для роботи на керівних посадах в органах державної влади, громадських інституцій та органах місцевого самоуправління. Одним із основних чинників зростання інтересу до оволодіння цією програмою є усвідомлення багатьма керівниками бізнесу ступеня важливості регулятивної

функції держави у всіх сферах життя суспільства.

Отже, система адміністративного менеджменту підприємства – це комплекс відносно відокремлених взаємозалежних організаційних елементів, які через налагоджені наскрізну підсистему комунікацій та документообігу, затверджені організаційну структурну схему управління і штатний розпис, положення про структурні підрозділи, встановлені посадові обов'язки і виробничі завдання, використовуючи наявний ресурсний потенціал, забезпечують досягнення визначених цілей, що відповідають місії, та не вступають у протиріччя із законами, принципами і методами управління, а також зовнішнім середовищем організації.

Список використаних джерел:

1. Бородіна, О. А., Хлдова Я. О. Адміністративний менеджмент : навч. посіб. Приазов. держ. техн. ун-т. Маріуполь : ПДТУ, 2015. 84 с.
2. Теліженко О. М., Глівенко С. В. Адміністративний менеджмент для магістрів [Текст]: підручник. Суми : Університет. кн., 2016. 871 с.
3. Герасим'як Н. В., Волинчук Ю. В. Адміністративний менеджмент як один із напрямів сучасного менеджменту. *Економіка та суспільство*. 2016. № 4. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/4_ukr/4_2016.pdf#page=127
4. Міненко М. А. Місце і роль адміністративного менеджменту в загальноорганізаційній системі управління. *Економіка та держава*. 2018. № 2. С. 7–10. URL: <http://www.economy.in.ua/?op=1&z=3971&i=1>

*Д.С. Насипайко, к.е.н., доцент,
А.М. Труш, здобувач*

Центральноукраїнський національний технічний університет, м. Кропивницький

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ ТОВАРАМИ І ПОСЛУГАМИ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОСОЮЗІ

Сучасна теорія і практика засвідчує, що зовнішня торгівля є одним з найважливіших джерел наповнення державного бюджету України. Глобалізація світових товарних ринків та економік, зростаюче значення зовнішньоекономічних та торговельних відносин, розвиток міжнародної кооперації зумовлюють дедалі тіснішу інтеграцію та взаємозалежність зовнішньої торгівлі та внутрішньої економіки. Однак критична залежність України від кон'юнктури зовнішніх ринків є одним із головних стримуючих факторів, що впливає на темпи економічного розвитку держави. Тому будь-які масштабні кризові явища у міжнародній економіці обмежують можливості для нарощування та географічної диверсифікації вітчизняного експорту, що негативно позначаються на економіці України [1].

Метою статті є дослідження міжнародної торгівлі товарами та послугами в Україні та Євросоюзі в сучасних умовах.

Останнім часом зовнішня торгівля та інші види зовнішньоекономічної діяльності надзвичайно зросли, природно залучаючи все більшу кількість підприємств, організацій і фірм. Останнім доводиться бути гнучкими, динамічними, постійно працювати над якістю своїх продуктів, підвищувати техніко-економічний рівень виробництва, завойовувати нові ніші на міжнародному ринку тощо.

За даними Державної служби статистики України, у I півріччі 2021 р. експорт товарів, здійснений учасниками зовнішньоекономічної діяльності, склав 29924,0